STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

Niniejszy dokument stanowi realizację obowiązku prawnego dot. wprowadzenia w niniejszym podmiocie standardów ochrony małoletnich, zgodnie z ustawą z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.

I

Wstęp

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez członków personelu podmiotu jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel podmiotu traktuje dziecko z szacunkiem oraz w miarę możliwości uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy w jakiejkolwiek formie. Uznajemy szczególną rolę pracowników niniejszej placówki w identyfikacji przemocy wobec dzieci, reagowaniu na nią i zapewnieniu dziecku bezpieczeństwa. Realizując te cele, personel podmiotu działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji.

Celem wprowadzenia standardów ochrony dzieci w podmiocie jest:

- Zapewnienie wszystkim dzieciom ochrony przed krzywdzeniem i ustalenie procedur udzielania im wsparcia.
- Zapewnienie wszystkim pracownikom niezbędnych informacji i kompetencji, aby umożliwić im wywiązanie się z obowiązków w zakresie dbałości o dobro dziecka i ochrony dzieci przed przemocą.
- Zapewnienie dzieciom oraz ich rodzicom lub opiekunom niezbędnych informacji na temat zasad obowiązujących w podmiocie oraz możliwości uzyskania wsparcia w sytuacji podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia.

II

Słownik pojęć

Ilekroć w niniejszym dokumencie jest mowa o

1) Dziecku – chodzi o każdą osobę do ukończenia 18 roku życia;
2) Podmiocie – chodzi o Usługi i Handel w Branży Fitness Karolina Martin wykonująca działalność polegającą na prowadzeniu zajęć rekreacji ruchowej o specjalności pilates w Martin Pilates Studio w Dąbrowie przy ul. Bananowej 13, nip 7321910494;

3) Zespół – chodzi o każdą osobę zatrudnioną na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, a także o każdą osobą wykonującą działalność na rzecz podmiotu w ramach umowy pomiędzy firmami, praktyk, wolontariatu czy programu stażowego;
4) Opiekunie dziecka – chodzi o przedstawiciela ustawowego dziecka tj. rodzica, opiekuna, rodzica zastępczego, opiekuna tymczasowego;
5) Krzywdzeniu dziecka – chodzi o wszystkie formy fizycznego i/lub emocjonalnego złego traktowania doznane od osoby odpowiedzialnej za dziecko, której ono ufa lub która ma władzę nad nim, skutkujące faktyczną lub potencjalną krzywdą dziecka. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniedbanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

III

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia

§ 1

Kompetencje członków personelu

1. Członkowie zespołu podmiotu posiadają odpowiednią wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
2. Zespół współpracujący z podmiotem monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.
3. Przed zatrudnieniem danej osoby w podmiocie lub nawiązaniem współpracy w innej formie i powierzeniem jej obowiązków polegających na pracy z dzieckiem należy ustalić kwalifikacje tej osoby oraz podjąć działania w celu ustalenia czy posiada kompetencje do pracy z dzieckiem oraz wykluczyć ryzyko wystąpienia z jej strony zagrożenia dla dobra dziecka i zagrożenia jego bezpieczeństwa.
4. Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą, podmiot ma obowiązek zrealizować obowiązki dotyczące sprawdzenia informacji dotyczących karalności danej osoby, wynikające z ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (wyciąg z Krajowego Rejestru Karnego).
5. Osoba ubiegająca się o zatrudnienie, a posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

6. Ponadto osoba przyjęta na stanowisko związane z pracą z dziećmi musi bezwzględnie zapoznać się z niniejszym dokumentem oraz złożyć oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony małoletnich. Oświadczenie staje się załącznikiem do umowy cywilnoprawnej, a w przypadku osób zatrudnionych w oparciu o umowę o pracę, trafia do akt pracowniczych. Odmowa podpisania oświadczenia uniemożliwia nawiązanie współpracy z tą osobą.

§ 2

Zasady bezpiecznych relacji z nauczycielem pilatesu

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez nauczycieli pilatesu jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
2. Nauczyciel pilatesu traktuje dziecko z szacunkiem i podmiotowo. Podmiotowy stosunek do dziecka oznacza, że podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy poinformować je o tym, wysłuchać jego opinii oraz o ile to możliwe i bezpieczne, uwzględniać jego potrzeby.
3. Członek zespołu nauczycielskiego powinien kontaktować się z dzieckiem:
    a. w celach związanych z udzielaniem instruktażu oraz wsparcia w wykonaniu przez dziecko ćwiczeń pilates,
    b. w godzinach pracy,
    c. na terenie podmiotu (w studio pilates)
4. Każdy członek zespołu w kontakcie z dzieckiem:
    a. przedstawia się i mówi, kim jest, jaka jest jego rola w procesie nauczania ruchu, usprawniania ciała;
    b. komunikuje się z dziećmi w sposób życzliwy i cierpliwy, okazuje empatię i dobrą wolę w rozmowie;
    c. zachowuje uczciwość i dobre intencje;
    d. przekazuje dziecku informacje w sposób dostosowany do jego wieku, przy użyciu prostego języka; informuje o tym jakie ćwiczenie będzie wykonywane, na czym ono polega, jaki ma cel – jakie umiejętności będą rozwijane w ciele dzięki ćwiczeniu - w sposób prosty i zrozumiały dla dziecka; sprawdza, czy dziecko rozumie, jaki ruch i w jaki sposób wykonać, a także czy rozumie zagrożenia wynikające z użytkowania sprzętu do ćwiczeń pilates i czy wie, jak ich unikać
    e. upewnia się, czy dziecko wie, że może zawsze zadawać pytania nauczycielowi pilatesu;
    f. zwraca się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko, respektuje jego tożsamość i ekspresję;
    g. korzysta z alternatywnych form komunikacji z dzieckiem, które tego potrzebuje;

h. zachowuje wrażliwość kulturową, szanuje i równo traktuje każde dziecko bez względu ze względu na jakiekolwiek cechy, w tym specjalne potrzeby, niepełnosprawność, rasę, płeć, religię, kolor skóry, pochodzenie narodowe lub etniczne, język, stan cywilny, orientację seksualną, stan zdrowia, wiek, zdolności, przekonania polityczne lub status społeczny.

5. Członkowi zespołu nie wolno:
   a. nawiązywać z dzieckiem relacji o charakterze seksualnym ani romantycznym;
   b. proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych, substancji psychoaktywnych, jak również używać ich w obecności dzieci w czasie wykonywania obowiązków służbowych lub pobytu na terenie podmiotu;
   c. oglądać treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę w obecności dzieci, udostępniać dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę lub umożliwiać im zapoznanie się z tymi treściami;
   d. utrwalać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. **Dozwolone jest rejestrowanie wizerunku dla celów rejestrowania zmian w postawie dziecka w wyniku wykonywanych ćwiczeń – praca nad wadami postawy, ale wyłącznie za zgodą rodzica.** Rekomendowane jest, aby do celów rejestracji wizerunku dziecka używać przeznaczonych w tym celu urządzeń służbowych;
   e. utrzymywać niejawnych bądź ukrywanych kontaktów z dzieckiem, oraz kontaktów opartych na udzielaniu gratyfikacji albo wykorzystujących przewagę fizyczną, stosunek władzy bądź zależność dziecka;
   f. składać dziecku propozycji, czynić komentarzy niewłaściwych dla relacji pracownik – dziecko, dotykać dziecka w sposób, który może być uznany lub jest nieprzyzwoity albo niestosowny;
   g. używać wulgarnych słów, gestów i żartów, czynić obraźliwych uwag,
   h. stosować jakąkolwiek przemoc wobec dziecka, w tym polegającą na biciu, szturchaniu, popychaniu i wszelkich innych naruszeniach nietykalności cielesnej dziecka, a także izolować dziecka w zamkniętym pomieszczeniu, przytrzymywać drzwi, krępować ruchów poprzez wiązanie,
   i. celowo prowokować u dziecka wystąpienia lub eskalacji zachowań trudnych, niepożądanych;
   j. zawstydzać, upokarzać, lekceważyć, obrażać dziecka, krzyczeć na dziecko;
   k. ujawniać osobom nieuprawnionym, w tym innym dzieciom, informacji dotyczących dziecka, takich jak wizerunek dziecka, informacje o sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej dziecka;

l. zapraszać dziecko do swojego miejsca zamieszkania, spotykać się z nimi poza godzinami pracy lub utrzymywać kontakty poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych). Zakaz ten nie dotyczy sytuacji, gdy dziecko zwraca się do członka personelu o pomoc bądź kontakt odbywa się publicznie, przy udziale innych członków personelu podmiotu lub innych dzieciach;
m. angażować lub zachęcać dziecka do jakiejkolwiek działalności niezgodnej z prawem lub stwarzającej zagrożenie dla dziecka;

6. Zespół nauczycieli współpracujących z podmiotem zna i stosuje ww. zasady bezpiecznych relacji z dzieckiem. Realizując ww. zasady zespół działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych podmiotu oraz swoich kompetencji.
7. Zasady bezpiecznych relacji nauczycieli z dziećmi obowiązują każdego członka zespołu współpracującego z podmiotem, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką podmiotu, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą podmiotu i/lub na jej terenie.

§ 3

Wizyta dziecka w studio pilates

1. Na lekcję pilatesu dziecko przywozi rodzic lub opiekun prawny i je odbiera po zakończonej lekcji. Dziecko bierze udział w lekcjach po uprzednim wyrażeniu zgody pisemnej przez jego rodzica lub opiekuna prawnego.
2. Rodzic ma prawo do rozmowy z nauczycielem pilatesu o postępach dziecka, jego samopoczuciu i ewentualnych trudnościach.
3. Rodzic ma obowiązek powiadomić nauczyciela pilatesu o ewentualnych kontuzjach, chorobach i niedyspozycjach dziecka przed lekcją pilatesu.
4. Instruując dziecko, jak powinno wykonywać ćwiczenia metodą pilates należy dobrać odpowiednie wersje ćwiczeń do możliwości dziecka, należy traktować je podmiotowo, zwracać się bezpośrednio do dziecka, szanować prawo dziecka do autonomii, dawać mu poczucie sprawczości i wpływu na to, co się z nim dzieje. Należy jednak pamiętać, że decyzje i wybory podejmowane przez dziecko powinny dotyczyć spraw na miarę jego wieku, etapu rozwoju i możliwości poznawczych oraz z uwzględnieniem jego bezpieczeństwa.
5. Każdy członek zespołu ma obowiązek powiadomić rodzica, jeśli dziecko źle się poczuje lub będzie czuło potrzebę skontaktowania się z rodzicem.
6. Podczas czynności związanych z korygowaniem postawy dziecka, asekurowaniem dziecka podczas nauczania ruchu w ćwiczeniach pilates, kontakt fizyczny z dzieckiem należy ograniczyć do czynności niezbędnych, a przeprowadzając je dbać o komfort pacjenta z poszanowaniem jego godności i

intymności. Należy zawsze uprzedzać o swoim działaniu, pytać o zgodę dziecko.

7. Kontakt fizyczny z dzieckiem niezwiązany z korygowaniem postawy dziecka, poprawianie błędów w ćwiczeniach i asekurowaniem przy wykonywaniu ćwiczeń pilates może odbywać się wyłącznie za zgodą dziecka i zgodnie z jego potrzebą.

IV

Procedury interwencji w przypadku wykrycia krzywdzenia dziecka

§ 4

Zasady ogólne

1. Procedury interwencji mają na celu wspomagać członków zespołu w realizowaniu obowiązku reagowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka.
2. Fakt zidentyfikowania objawów mogących świadczyć o krzywdzeniu dziecka podlega obowiązkowemu odnotowaniu w dokumentacji.
3. Naruszenie obowiązku reagowania w sytuacjach podejrzenia krzywdzenia dziecka może zostać uznane za ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych lub kontraktowych i jako takie prowadzić do rozwiązania umowy z osobą dopuszczającą się tego naruszenia.
4. W każdym przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka i odseparować je od osoby podejrzewanej o krzywdzenie.
5. Członek zespołu, który podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania tej informacji kierownictwu podmiotu.
6. W przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, należy powiadomić opiekuna dziecka, a w sytuacji gdy osoba podejrzewaną o krzywdzenie jest opiekun dziecka, należy powiadomić niekrzywdzącego opiekuna.
7. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania poufności, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

§ 5

Podejrzenie krzywdzenia dziecka przez opiekuna

1. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu z uwagi na stosowanie wobec niego przemocy domowej, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek zespołu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
2. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek zespołu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
3. W przypadku podejrzenia, że opuszczenie przez dziecko podmiotu w towarzystwie opiekuna będzie godziło w dobro dziecka, w tym zagrażało jego bezpieczeństwu, osoba odpowiedzialna za podejmowanie interwencji może podjąć decyzję o niewydaniu dziecka opiekunowi.
4. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka należy sporządzić pisemne zawiadomienia, opisujące najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację, np. relacja do dziecka – ojciec, matka, miejsce zamieszkania albo miejsce pracy lub nauki) i przesłać je do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.
5. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony rodziców, opiekunów prawnych lub innych domowników:
    a. gdy zachowanie wobec dziecka stanowi przemoc domową, należy wszcząć procedurę Niebieskiej Karty poprzez przesłanie formularza „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego właściwego ze względu na zamieszkanie osoby doznającej przemocy domowej w terminie 5 dni,
    b. gdy zachowanie nie stanowi przemocy domowej, a dziecko doświadcza np. zaniedbania lub relacje w rodzinie są w inny sposób nieprawidłowe (np. rodzice są niewydolni wychowawczo) – należy wystąpić do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodziny,
    c. w przypadku, gdy doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka lub doszło do innego zagrożenia dobra dziecka ze strony rodziców lub opiekunów prawnych należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka o wgląd w sytuację dziecka.

§ 6

Podejrzenie krzywdzenia dziecka przez członka personelu lub innej osoby dorosłej

1. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
2. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu lub w przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi personelu, w związku z popełnieniem przestępstwa przeciwko dziecku, należy niezwłocznie odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi, aż do czasu wyjaśnienia sprawy lub prawomocnego zakończenia postępowania.
3. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) przesłaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.
4. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony członka personelu:
    a. W sytuacji, gdy zachowanie było jednorazowe i o niewielkiej intensywności wkroczenia w dobra dziecka przełożony/inna osoba wskazana przez kierownictwo przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z członkiem personelu,
    b. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, rekomenduje się rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia,
5. W przypadku znacznego naruszenia dobra dziecka przez członka personelu, osoba odpowiedzialna za standardy przeprowadza wewnętrzne postępowanie w celu wyjaśnienia zdarzenia, określa kroki zapobiegające wystąpieniu takich sytuacji w przyszłości (np. aktualizacja standardów, obowiązkowe szkolenie) i nadzoruje ich realizację. W przypadku gdy to osoba odpowiedzialna za standardy dopuściła się krzywdzenia, obowiązki powyższe przechodzą na kierownictwo podmiotu.
6. W przypadku niezastosowania się zespołu do standardów pomimo ewidentnych objawów przemocy wobec dziecka należy podjąć działania mające na celu ukaranie pracownika oraz ponowne jego przeszkolenie.

§ 7

Podejrzenie krzywdzenia dziecka przez inne dziecko

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w podmiocie (np. na zajęciach grupowych), w miarę możliwości i

w sposób dostosowany do specyfiki podmiotu, należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawanym krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na notatce służbowej. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne notatki.

2. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie, jeśli to konieczne, dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek zespołu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
3. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka przez inne dziecko w wieku powyżej 10 roku życia i poniżej 17 roku życia polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) przesłaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury. W przypadku popełnienia czynu karalnego przez dziecko poniżej 10 roku życia na szkodę innego dziecka należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na zamieszkanie dziecka o wgląd w sytuację dziecka krzywdzącego.
4. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony innego dziecka należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na zamieszkanie dziecka o wgląd w sytuację dziecka krzywdzącego.

§ 8

Zgłoszenie krzywdzenia przez dziecko

W sytuacji ujawnienia krzywdzenia - w sytuacji gdy dziecko samodzielnie zgłasza krzywdzenie - należy stworzyć mu możliwość wypowiedzenia się, przedstawienia swojego zdania/opinii, pamiętając, że może to być dla dziecka pierwsza i jedyna rozmowa. Szczególnie ważne jest, by:

a. wyrazić swoją troskę poprzez deklarację, że się dziecku wierzy;
b. zapewnić dziecko, że dobrze uczyniło podejmując rozmowę o doznanej krzywdzie;
c. wyjaśniać dziecku, że nie jest winne zaistniałej sytuacji;
d. jednoznacznie negatywnie ocenić każdą formę przemocy, dając wyraźny sygnał, że jest ona niedopuszczalna i należy jej zapobiegać/powstrzymać;

e. należy odpowiednio poinformować dziecko, kto i jak zajmie się sprawą, w tym udzielić mu informacji, że podjęte zostaną działania zapewniające mu bezpieczeństwo.

§ 9

Plan wsparcia dziecka

1. Wobec dziecka, które doświadczyło krzywdzenia osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku opracowuje plan wsparcia
2. Plan wsparcia powinien uwzględniać indywidualną sytuację dziecka, m.in. jego wiek, samopoczucie/obrażenia, charakter zdarzenia do jakiego doszło, sytuację rodzinną i zawierać wskazania dotyczące podjęcia przez podmiot działań, których celem jest zapewnienie dziecku bezpieczeństwa i poprawa jego dobrostanu, określenie źródła zagrożenia/krzywdzenia (opiekun lub inna osoba dorosła, zespół współpracujący z podmiotem, inne dziecko), określenie czy istnieje zagrożenie dla wydania dziecka opiekunom, sposoby odizolowania dziecka od sprawców krzywdzenia, wsparcie, jakie podmiot może zaoferować dziecku, przyjrzenie się czynnikom ryzyka krzywdzenia i podjęcie działań profilaktycznych, skierowanie dziecka i/lub jego opiekunów do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.
3. Plan wsparcia powinien być opracowany w porozumieniu z opiekunami dziecka. W przypadku, gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan należy opracować w porozumieniu z rodzicem niekrzywdzącym lub inną osobą bliską wskazaną przez dziecko.

V

Monitorowanie stosowania standardów ochrony małoletnich

§ 10

Zasady ogólne

1. Realizacja standardów ochrony małoletnich w podmiocie jest regularnie monitorowana, poddawana ewaluacji i, w przypadku stwierdzenia takiej konieczności, modyfikowana.
2. Na podmiocie spoczywa obowiązek co najmniej raz na dwa lata dokonywać oceny standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami. Wnioski z przeprowadzonej oceny należy pisemnie udokumentować.
3. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony małoletnich
    a. regularnie monitoruje znajomość i przestrzeganie przez personel podmiotu przyjętych standardów ochrony dzieci,

b. sprawdza i ocenia skuteczność obowiązujących wytycznych i procedur,
c. prowadzi rejestr naruszeń standardów i reaguje na nie,
d. proponuje zmiany w standardach mające na celu skuteczną ochronę dzieci przed krzywdzeniem,
e. prowadzi dla personelu podmiotu cykliczne szkolenia w zakresie obowiązujących standardów i nie rzadziej niż raz na dwa lata, a także po każdej zmianie jej treści.
f. Podmiot udostępnia standardy na swojej stronie internetowej oraz wywiesza w widocznym miejscu w swoim lokalu, w wersji zupełnej oraz skróconej przeznaczonej dla małoletnich. Wersja skrócona zawiera informacje istotne dla małoletnich.

§ 11

Szkolenia

1. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie standardów ochrony małoletnich cały personel poddany zostanie szkoleniu i zapozna się ze standardami, co potwierdzone zostanie złożeniem podpisu na liście obecności szkolenia oraz oświadczeniu o zapoznaniu się ze standardami.
2. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony małoletnich prowadzi dla personelu podmiotu cykliczne szkolenia w zakresie obowiązujących standardów nie rzadziej niż raz na dwa lata, a także po każdej zmianie ich treści. Udział w szkoleniu potwierdzony jest podpisem złożonym na liście obecności.
3. Każdy nowy członek personelu, przed podjęciem pracy, zobowiązany jest wziąć udział w szkoleniu z zakresu standardów ochrony małoletnich oraz zapoznać się z niniejszym dokumentem, co potwierdza na liście obecności szkolenia oraz w oświadczeniu o zapoznaniu się ze standardami.

§ 12

Osoby odpowiedzialne

1. Wśród personelu podmiotu wyznacza się osoby odpowiedzialne za:
   a) **za udzielanie wsparcia dziecku: Karolina Martin**
   b) **za standardy ochrony małoletnich: Karolina Martin**
2. Obowiązki ww. osób opisane są w niniejszym dokumencie.

Przepisy końcowe

§ 13

1. Standardy wchodzą w życie z dniem 10 października 2025 r.
2. Udostępnienie standardów w wersji zupełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla dzieci następuje w sposób umożliwiający zapoznanie się z nią przez zespół współpracujący z podmiotem, dzieci i ich opiekunów poprzez:
    a. wywieszenie w siedzibie podmiotu (poczekalnia - wersja pełna i skrócona dla klientów studia oraz pracowników)
    b. zamieszczenie na stronie internetowej www.martinpilates.pl
    c. przekazanie służbowymi drogami komunikacyjnymi wszystkim członkom zespołu i podmiotom współpracującym.